

Han blev straffet, for at vi kunne få fred (Es 53,5)

LUTHERSK KIRKE

er **KIRKE-NYT** for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark
Bladet udkommer 6-8 gange årligt og koster for 2001 100 kr.; unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Udgiver

Den evangelisk-lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion

Leif G. Jensen (ansv)
Vagn Lyrstrand
Kirstina Strand
Jens Nex (grafik)

Ekspedition

"Luthersk Kirke"
v. Søren P. Jensen
Skærvegyden 7
8723 Løsning.
Tlf. 75 65 02 23
Giro nr. 5497701

Sats og tryk

Redaktionen og
Tolstrups Trykkeri
Esbjerg

Andre adresser

Se bagsiden

Internet-adresse

www.vivit.dk

Hyrde for Guds kirke

*Søndag den 4. febr. 2001 blev pastor Jais H. Tinglund indsat som præst i Den ev.-luth. Frikirkes menigheder. Indsættelsestalen blev holdt af pastor Leif G. Jensen over Apostlenes Gerninger 20,28: **Tag vare på jer selv og på hele hjorden; i den har Helligånden sat jer som tilsynsmænd, for at I kan være hyrder for Guds kirke, som han har vundet sig med sit eget blod.***

1. Tag vare på dig selv!

Kære pastor Jais Heimo Tinglund. T-et i Tinglund kan pege på, at du er "tilsynsmand". Mellemlavnet H kan understrege, at du midt under din tjeneste er og forbliver "hyrde". Men fornavnet Jais er dog det, du først blev kaldt, da du blev døbt. Du er den barnedøbte Jais, som Gud antog sig i dåben. Du er den unge Jais, som rejste til USA på highschool. Herren ramte dig med sit ord, så du i en ung alder hørte et klart kald, at du skulle tilhøre ham. Og da du kom tilbage til Danmark, fandt du ind i en sammenhæng, hvor nogle få kristne kom til at betyde meget for dig. Du, Jais, og Lillian fandt hinanden. I blev gift og forenet i ægteskabet og har tre døtre.

Tag vare på dig selv, pastor Tinglund, som den Jais, du er. Det, du fortæller dine børn om Gud og om frelsen i Jesus Kristus, er det, du selv lever af. Jeg har mærket det gennem nu et års tid og ved, hvordan du og Lillian står op før børnene vågner og holder jeres bøn om morgenen. Du tager vare på dig selv og dine. Og det skal du fortsat blive ved med også efter denne dag.

Det er også et ord til jer, kære menighed: Om søndagen siger præsten som det første: "Herren være med jer!" Og I svarer: "Og med din ånd!" "Må Herren sørge for dig!" Det må menighederne til stadig ønske for dem, der slider med forkyndelse og undervisning i Guds kirke.

I ved, at jeres præster er svage og skrøbelige, som I selv er det. Selv om præsten har sin arbejdsskjorte og præstedragt på og nogle gange holder en smule igen på sig selv, for ikke at skygge for evangeliet, så ved han og I det godt: Han er, som han siger for i skriftemålet, *et armt syndigt menneske*, og han er skyldig overfor Gud, selv om han stræber efter at leve fromt og godt. Derfor tigger han om tilgivelse. Og I tigger med. Nu får I én mere at tigge sammen med.

Vi har ikke kunnet - hvad vi ellers ønskede - love at sørge for ham timeligt med præsteløn. Derfor benævner vi tjenesten som "ulønnet". Lad os i den kommende tid bede Herren vise vores valgte præst vejen frem over, så han og hans familie aldrig skal mangle noget.

Den tillid og det troens vovemod, som Herren har givet vores nye præstefamilie, skal der værnes om. Apostelen giver dig lov, kære Jais, ja forpligter dig til at bruge tid og kræfter på at leve i Ordet og Bønnen. Tag vare på dig selv.

2. Tag vare på hele hjorden!

Paulus sagde sådan til præster i Efesus. Det betyder i dag for dig, pastor Tinglund: Tag vare på alle menighederne i Den ev.-luth. Frikirke, hvor du skal tjene med Guds ord og sakramenter. Tag vare på alle, som gennem medlemskab eller kirkegang står under hyrdeomsorg i vor kirke.

Hyrder i Efesus aftalte sikkert indbyrdes, hvad de hver især særligt skulle sørge for. Nogle tog sig særligt af dåbsoplæring. Andre havde et særligt ansvar for gudstjenesten og for dem, som havde særligt behov for trøst og omsorg. Men de arbejdede sammen.

Forskellige opgaver og tjenester må aldrig føre til, at nogle isolerer sig eller bliver isoleret i menigheden. Der findes også tendenser hos os i vor tid og i vore menigheder, som kan true enheden. Men hyrder er ikke rivaler, men brødre og menigheds-tjenere til gavn for helheden.

Jais Tinglund kommer til os udrustet af Guds hellige Ånd og med en visdom, som han har fået gennem grundig oplæring i Guds ord. Derfor er han en gave fra Gud til vore menigheder, til hele hjorden.

Det betyder for dig, pastor Tinglund: Tjen frimodigt med henblik på helheden. Sig til os andre præster, hvor du ser, der er brug for at hjælpe til. Brug hele Guds ord, så du siden kan sige med Paulus: *For jeg har ikke fortiet noget, men har forkyndt jer alt, hvad der er Guds vilje (ApG 20,27)*. Ikke præstens personlighed, men Guds ord skaber helhed og enhed i kirken. Derfor skal hele Guds råd og vilje forkyndes. Prædik Lov og Evangelium. Udlæg gamle- og nye Testamentes skrifter. Bring Skriftens formaninger til unge og voksne, kvinder og mænd, ugifte og gifte. Undervis i De 10 bud, Troen, Fadervor, Dåben, Skriftemålet og Nadveren. Du indsættes til at være lærer og vejleder i menighederne.

Og I menigheder kan vise pastor Tinglund tillid som jeres præst ved trofast at komme til søndagsgudstjeneste, også når han prædiker, og til den troens undervisning, som planlægges med ham som lærer.

Apostelen Paulus minder også om, at helheden sikres ved, at præsten også er trofast i den personlige sjælesorg: *Husk på, at jeg gennem tre år uophørligt, nat og dag, har vejledt hver enkelt under tårer (ApG 20,31)*. Som "tilsynsmand" skal du have øjne og ører med dig. Derfor, kære menigheder, inviter jeres præst ind i jeres hjem og liv. Det vil blive til velsignelse både for jer og for hele menigheden.

3. Helligånden har sat dig som tilsynsmænd, for at du kan være hyrder for Guds kirke, som han har vundet sig med sit eget blod

Det er en kostbar menighed, du kaldes til at tjene med evangeliet. Herren har købt sig den med sit eget blod. Og du hører selv med til hans kirke. Derfor kan du altid begynde gudstjenesten med glæde. Om der er tre eller 75 i kirke, så ser du foran dig altid kære kristne, som Gud vandt sig med sit eget blod. De har brug for at høre det prædiket ind i deres liv. Når du gør du det, og når de tager imod det, vil de og du selv blive bevaret i troen og glæden. - Du gør det også ved at forvalte nadveren og give den enkelte Jesu legeme og blod. Du bliver kaldet dertil i dag. Forvalt nadveren med ærefrygt og værdighed efter Jesu indstiftelse, så det altid står klart, hvilken stor gave du uddeler. Gør det som sjælesørger og hyrde og ikke som vært ved et "ta" selv-bord". Apostelen Paulus siger jo, at tilsynsmændene skal være hyrder *for Guds kirke*. Du er ikke hyrde for verden eller for den danske stat. Det kunne du være blevet andetsteds, men ikke her. Du er ikke præst for kirkefremmede. Dem skal du og menigheden derimod vidne for om, at de behøver en frelserhyrde, så de derved kommer ind i hans kirke og ind under hans hyrdomsorg. Dem er vi sammen sendt til. Ustandselig sendt. Men de hører ikke til kirken uden videre.

Lad ingen kræve noget af dig som præst, før de har modtaget troen og omvendelsen. For da vil de aldrig kræve, men tigge og ønske i Jesu navn. Budskabet om, at Kristus har købt kirken med sit eget blod, kan give dig klarhed over, hvad du skal foretage dig i den enkelte situation. Det kan bevare dig som en trofast hyrde, der prædiker "Kristus som korsfæstet". Sådan kan du med fasthed og klarhed vise mennesker både i og udenfor menighederne, at alt er af nåde.

Af nåde! Det er betingelsen, som du må møde mennesker med: at det kan være af nåde alene - uden gerninger - og uden det selvhjulpne menneskes krav. Derfor kan jeg ikke gøre noget bedre end netop *overgive dig til Gud og til hans nådes ord, som formår at opbygge og at give arven til alle dem, der er helliget (ApG 20,32)*. Amen.

Hvor der er godt at være

Prædiken over Matt 17:1-9 ved indsættelsesgudstjeneste i Martinskirken sidste søndag i Hellig Tre Kongerstiden 2001

En stor oplevelse fik de, Peter, Jakob og Johannes, Jakobs broder. De så Herren i Hans herlighed. De var i forvejen kommet til troen på Ham. At Han var, som Peter havde bekendt det, *Kristus, den levende Guds Søn*. Og nu så de det, de troede - nu *viste* det sig at være sandt. De så et mægtigt glimt af den himmelske herlighed.

Og så var øjeblikket forbi. Og de så ingen uden Jesus alene, som Han normalt var, og som de var vant til at se Ham, uden synlig herlighed. Og nu måtte de tilbage til virkeligheden, som de kendte den. Sammen med Jesus, som de var vant til at kende Ham.

Man forstår Peters ønske om at bygge hytter og blive på bjerget. Selv om øjeblikket var forbi, så var det vel nærmere dér, på bjerget. Dér ville det vel være nemmere at holde fast ved oplevelsen. Og nemmere at forestille sig, at oplevelsen ville komme tilbage.

Men der var noget andet, som skulle ske. For vor Herre Jesus havde noget andet liggende foran sig. Og det talte Gud selv om. *Denne er min elskede søn, i Ham har jeg fundet velbehag*, lød Faderens røst fra Himmelen. Som et ekko af den Guds røst, der engang havde lydt til Abraham: *Tag Isak, din eneste søn* - altså din enbårne - *ham som du elsker* - og altså har velbehag i - *og bring ham som offer på bjerget*.

På bjerget åbenbares Jesus som Guds enbårne Søn. Og netop denne sin Enbårne Søn, som Gud elskede og havde velbehag i, Ham ville Gud bringe som offer. Det forfærdelige, som Gud engang havde pålagt Abraham, og alligevel sparet ham for, det havde Gud også pålagt sig selv. Han havde til hensigt at ofre sin enbårne Søn, for at Han skulle bære al verdens synd og købe hele den faldne menneskehed fri af dommen og døden. For at Peter og alle andre

"Forklarelser på Bjerget". Træsnit af Knud Henning Hansen. Bringes med tilladelse

troende ikke skulle fortabes, men komme til Herren og være hos Ham i den himmelske herlighed.

Også nogle af os har haft store oplevelser af Herrens herlighed. Måske har vi oplevet det at *føle*, at det måtte være sandt, det vi tror på. Der var noget, der gjorde det klart og nærmest selvfølgelig for os, at det er sandt, hvad vi tror. Og det var svært at skulle ned fra bjerget og tilbage til vort almindelige kristenliv. Vi forstår godt ønsket om at bygge hytter på bjerget, dér hvor det var så godt at være. Og så kan vi da forsøge at tage den stemning med os, som kan minde os om oplevelsen.

Men de hytter, vi bygger, er en falsk virkelighed; den verden, vi skaber, er en indbildt verden. Og den oplevelsens sødme, vi finder i de hytter, vi bygger os, kommer med tiden til at give os kvalme, fordi den ikke består af andet end vore egne tilsætningsstoffer. Eller vi dør af den.

Virkeligheden er dén, at Herren ikke er fjernere fra os i det almindelige, oplevelsesløse kristenliv, end Han var, dengang vi oplevede det, som om vi var med Ham på det hellige bjerg.

Denne er min elskede søn, i Ham har jeg fundet velbehag, lød Guds stemme. Og så lød det: *Hør Ham!* Det blev de ladt tilbage med, Peter og Jakob og Johannes. Og det er også det, vi er ladt tilbage med. Og så er der jo dog alligevel så meget mere i det. *Denne er min elskede søn, i Ham har jeg fundet velbehag*. Det er den Almægtiges vidnesbyrd fra Herrens tomme grav. At Han virkelig er Guds Søn, som Han har sagt det, og Han er kommet til verden for at gøre sig til ét med den faldne menneskehed og bære al verdens synd og skyld. Og Gud har fundet velbehag i Ham. Og Hans gerning er tilstrækkelig til frelse for hele den faldne menneskehed.

Og: *Hør Ham!* For Han alene er Guds det evige livs ord. Derfor samles vi for at høre Ham. Fordi vi tror, at Han selv kommer til os i det ord, som lyder til os fra Gud. Vi tror det, fordi Han selv har sagt det, at Han lever hos os i ordet om Ham og hvad Han har gjort for os. Vi tror det, fordi Han selv har sagt det, at Han kommer til os og tager bolig hos os, og når Han kommer til os, bringer Han hele den himmelske herlighed med sig. Og vi tror det, fordi Han selv har sagt det, at Han kommer til os i frelsens festmåltid og giver sig selv til os og forener sig med os, for at vi må vide, at hvad Han har gjort, det har Han gjort for os. Og når Han er hos os, og Gud har velbehag i Ham, så er Guds velbehag også i os.

Derfor er her godt at være. Ikke fordi vi ser eller føler eller fornemmer Hans herlighed. Men fordi Han virkelig *giver* os sin herlighed. Og Hans herlighed bliver over os, indtil Han kommer til os for at tage os til sig i herligheden. Og i evighedens evighed skal vi være, hvor der virkelig er godt at være.

Lovet være Gud, vor frelses Gud, nu og i al evighed.

Hvad med *korset* ?

Se, vi går op til Jerusalem! - Tre gange udstikker Jesus det som sit mål. Han vil den vej. Det er hans plan. *Og alt det, som er skrevet ved profeterne, skal opfyldes.* Det er Guds egen plan stukket ud gennem hele Det gamle Testamente. Sådan skal løfterne virkeliggøres om Davids søn, som bringer Guds evige fredsrige til menneskene med glæde, lys, sejr og nyt liv med Gud. Og...

Hvad kan vi så vente os?

Sikkert har det gibbet i disciplene af begejstring og forventning; som når der prædikes: "Jesus kan ændre dit liv. Jesus kan gøre dig lykkelig. Jesus kan løse dine problemer. Jesus kan gøre alt nyt. Kom blot og beslut dig!" Da drages vi, som 1300 kirke- og menighedsledere i februar drog til konference på udfordringen: "Tænk engang, hvordan den lokale kirke ville være, hvis folk i den var helt overgivet til Kristus. Det ville være en kirke, som intet kunne stå imod; en udtømmelig kilde til glæde." Da gibber det og vi følger gerne. Herligt!

Men så fortsætter Jesus med at tale om lidelse, død og kors som sit mål! *Og de fattede ikke noget af det; det var skjulte ord for dem;* som det er sort for mange, når Bibelen kalder evangeliet for "Ordet om korset". For hvad skal vi med det? Og hvad skal vi med en gudstjeneste om korset som et tilbagevendende tema i dåb og nadver, i prædiken og salmer? Det virker da kedeligt, utedkommende og ikke særligt spændende.

"Jamen, så lav det om!" udfordrede en konference-leder iflg. avisen: "Gør det indbydende, så mennesker kan opleve det tiltrækkende at følge Jesu eksempel i deres liv." (KD 10/2).

Hvad skal vi med korset?

Disciplene fattede det ikke. For de havde dannet sig en egen opfattelse af, hvad de skulle have ud af at være kristne. De havde besluttet at følge og Jesus og med alle kræfter fremme hans rige. Men ak, deres beslutning hjalp intet. For de var blinde for, at hvad de havde brug for, var ikke, at de tjente Jesus, men at han tjente dem; ikke at de kunne fremstå som en uimodståelig menighed for andre, men at de selv blev genstand for Jesu barmhjertighed, så de kunne finde nåde og tilgivelse hos Gud.

De så det ikke, for de syntes, de kunne det med at være kristne. Og så længe vi tænker sådan, forbliver vi blinde og korset en gåde. Det er disciplenes største nød: Blindheden for, at deres eneste håb netop er, at Jesus dør og

korsfæstes for dem. Men da fører Jesus dem forbi en blind mand, som alene får sit syn, da han hjælpeløst må råbe et: *Herre, forbarm dig!*

Herre, forbarm dig!

Vi ligner denne magtesløse blinde mand. Vi magter jo ikke at følge Jesu eksempel. Vi magter ikke at gengælde ondt med godt, skældsord med velsignelse, følge Jesus i tykt og tyndt, altid være ham til ære og vor næste til behag. Det erfarede disciplene snart, da korsets skygge faldt over dem med spot og hån. Da var det slut de fine sange og beslutninger om at følge Jesus og "aldrig mere tilbage gå". De gik alle tilbage! Som vi går tilbage i gamle synder i tanker, ord og gerning.

Vi er magtesløse som den blinde. Og det er ikke til at se, hvordan vi skal kunne få en fremtid i Guds rige. Men da er det, Jesus kommer forbi den magtesløse, ikke som en herre til efterfølgelse, men som en frelser der bøjer sig og siger: *Bliv seende! Dine synder forlades dig, af nåde alene.*

Derfra gik Herren så til Jerusalem, for at blive korsfæstet i den blinde tiggers sted, i dit og mit og ethvert andet menneskes sted; ikke for at give os et bedre liv, som vi kan drømme om; men for at løse os af den åndelige blindhed for, at uden forsoning med Gud er vi med vort eget liv på godt og ondt fortabte!

Korset åbner øjnene

Sådan hang ved målet i Jerusalem to forbrydere på hver deres kors ved siden af Jesus, hjælpeløst dømte og fordømte af både Gud og mennesker. *Dette er løn, som vi har forskyldt* sagde den ene med tanke på Jesus: *Men denne har intet ondt gjort.* Og hans øjne begyndte at åbnes: Jesus hang dér altså for deres skyld, i deres sted, den rene for de urene, den retfærdige for de uretfærdige. Som vor stedfortræder. Derfor gik Jesus til Jerusalem: For at gå i vores sted; for at vi ikke skal ende i dom og gudsforladthed. Og røveren bad som den blinde: *Herre, forbarm dig! Husk 'mig i dit rige!* og han fik svaret: *I dag skal du være med mig i Paradis!*

Det skal vi bruge korset til: som en nøgle til Paradiset, ja, som nøglen. For med Jesu korsfæstelse opfyldtes profetien, at *Herren lod falde på ham, der skyld, der lå på os alle. Alle fór vi vild som får, men os til fred kom straf over ham.* Og apostelen Paulus, som kalder evangeliet for "Ordet om korset" siger med triumf: *Thi den som ikke kendte til synd, har han gjort til synd for at vi skulle være Guds retfærdighed i ham.*

Korset er glædens nøgle

Og derfor holder vi ikke op med at fejre gudstjeneste med dåb og nadver og prædiken i korsets tegn. For her kommer han selv som i den første påske og siger: *Fred være med jer!* Og dér udspringer glæden, lovsangen og missionen indtil verdens ende!

Noter og nyt

Af henfarne slægter jeg arved'

... Nr. 675 hører ikke til blandt de bedste i salmebogen. Og den handler heller ikke direkte om kirken. Og alligevel får Aastrups høstsalme *Du gav mig, o Herre, en lod af Din jord* sagt noget godt og rigtigt, som også kan siges om Kirken og dens gudstjeneste.

Af henfarne slægter jeg arved den vang, / hvis muld jeg for udsæd nu pløjer.

Her ryddede de marken for stene engang / og dyrkede den siden med suk eller sang.

Nu, Herre, for dig jeg mig bøjer: / den mark, som blev min, var altid dog Din ... (675v2)

Af sine forfædre har bonden arvet sin jord. Og af tidligere tiders kristne har vi arvet den virkelighed, vi står i som Kristi Kirke.

At rydde marken for sten

Ser man på Kirkens historie, får man først og fremmest et billede af kampen imellem Guds vilje og den syndige menneskenatur. Kirken bliver til og består, fordi Gud overvinder syndige mennesker og fører dem til troen. Men mennesket tager sin syndige natur med sig ind i troens virkelighed og ind i Kirken. Kirken kommer på afveje. Og derfor må Gud igen gribe ind og sende mennesker eller omstændigheder, der kan føre Kirken tilbage til det, der er efter Hans vilje.

Det er med synden som med stenene på marken. Bestandig kommer de stenene op og lægger sig i vejen for, at marken kan dyrkes og bære rig frugt. Bestandig må marken ryddes for det fremmede. Således også i Kirkens virkelighed. Kirken præges hele tiden af det samfund og den tid, den lever i. Derfor er det altid nødvendigt for Kirken at se kritisk på sit liv og sin gudstjeneste og vurdere ud fra 'Den Hellige Skrift og den sunde lære, hvad der er fra Gud, og hvad der er fremmed og må ryddes ud. Det mest kendte eksempel på en sådan oprydning er vel reformationen i det 16. århundrede.

Altid dog Guds

Det var vigtigt for den lutherske reformation at fastholde, at Kirken altid havde været Guds Kirke. Og at Kirkens historie ikke blot var historien om frafald og forvirring, men først og fremmest historien om, hvordan Gud havde ført og bevaret sin Kirke. Derfor rev man ikke alt det nedarvede ned for at begynde forfra. I stedet gik man ind i det bestående, vurderede det, og beholdt alt godt og sandt. For man troede, at Gud altid - også i den store forfaldstid i Middelalderen - havde været virksom i Kirkens historie. Man vidste, at kristendommen ikke først var opfundet i dette slægtled; man var ét led i en årtusindlang historie.

Det står som en vigtig formaning til enhver generation af kristne. Vi skal værne os mod det hovmod at tro, at marken er vor egen, eller at opføre os, som om vi var den første generation, der virkelig har fået fat i, hvad det drejer sig om. For hvad det angår, adskiller vi os ikke videre fra de henfarne slægter. Vi er mærket af den tid, vi lever i. Og en del af det, der vokser frem af os, er fremmed, er sten og synd. Vi kan derfor ikke lade os nøje med at være kritiske over for *traditionen*. Lige så kritiske,

og måske endnu mere, bør vi være over for os selv og vort eget. Har vi virkelig grebet så meget mere af Evangeliet? Er vi virkelig så meget bedre til at udtrykke den rette ærefrygt for Gud?

Fædrenes suk og sange

Fædrene har dyrket marken før os. Efter bedste evne har de ryddet den for sten og søgt at sikre, at Guds Ord kom til udtryk klart og purt og uforstyrret af menneskelig synd og støj. De har dyrket marken med suk og sang. Deres kristenliv har affødt klagesange og takkesange, den har formet prædikener og salmer og gudstjeneste. Og Evangeliet er nået til os igennem deres sukke og sange. Evangeliet er nået til os igennem dem, eller igennem nogen, der har hørt deres prædikener. Vi synger deres salmer og sange og nyder godt af deres slid og erfaringer med kristenlivet. Og i grundtræk fejrer vi den gudstjeneste, de har fejret og efterladt til os.

Vort kristenliv og gudstjeneste svæver ikke frit i luften. Vi står i forbindelse med århundreders kristne. Her rydded' de marken for stene engang og dyrked' den siden med suk eller sang. Og Gud førte sin hensigt igennem. Her er al grund til at bøje sig for Ham i glad undren. I troskab mod den arv, Han har givet os igennem Kirkens historie. Og med vilje til til enhver tid at prøve os selv og vore egne tanker og former i lyset af, hvad Han har betroet og befalet os.

JHT

Luthersk mission i Spanien

9. sept. 2000 blev den første nadvergudstjeneste afholdt i Madrid ledet af missionær Marcos Berndt. Og tre voksne blev konfirmeret. Ved gudstjenesten deltog lederne for vore lutherske søsterkirker i Frankrig og Portugal.

Missionsarbejdet begyndte i februar 2000 med udsendelse af pastor Berndt fra Den lutherske Kirke i Argentina og med støtte fra Den lutherske Kirke - Missouri-synoden. Der er tale om den første spanske lutherske kirke siden reformationen. Dengang blev de lutherske forfulgt af Kong Filip II, som skal have sagt: "Bliver min søn luthersk, vil jeg selv bære træ til hans bål." Og mange lutheranere blev brændt.

Menigheden tæller 7 voksne, 3 unge og 3 børn. 6 voksne får katekismusundervisning, og flere er interesserede. I ILC News 4/2000 skriver pastor Berndt: *Forbøn fra den store lutherske familie er både nødvendig og værdsat. Og kommer I til Spanien, indbydes I hjerteligt til besøg.*

Vi ønsker Guds velsignelse!

VL

Er vi evangelikale?

Udtrykket bruges mere og mere som betegnelse for fundamentalistiske kristne på den såkaldte "højrefløj": missionsfolk og frikirkefolk. Det er folk, der vil vækkelse og mission, og som understreger betydningen af personlig tro, et aktivt

kristenliv med bibellæsning, bøn, evangelisation og kristent fællesskab. Repræsentant for holdningen er "Evangelisk Alliance".

Som bibel- og bekendelsestro lutheranere kan vi nikke genkendende og med glæde til meget af det, som de evangelikale står for og udbreder; men der er afgørende forskelle.

I "Lutherische Kirche" (11/2000), udgivet af SELK, skriver Hans-Jörg Voigt: **Den evangelikale fromhed** er bestemt af den personlige tro udledt af den enkeltes bibellæsning, hvorudfra man søger et fællesskab. **Luthersk fromhed** udspringer af Guds ord i sakramenterne. I kirkens fællesskab tilsiges den enkelte syndsforladelse og modtager den levende Kristus' legeme og blod. Denne Guds handling bærer frugt i den personlige fromhed i hverdagen.

Kort sagt: Den evangelikale tro tager udgangspunkt i den personlige fromhed. Luthersk tro tager udgangspunkt i Guds sakramentale ord i kirkens fællesskab. Dette er et afgørende skillepunkt. For hvis udgangspunktet ikke er Guds tilgivende nådegerning, rykker nødvendigvis menneskers egne gerninger i centrum. Og menigheden bliver da let set som en forening, man kan tislutte sig "efter behag".

VL

KONFIRMANDER

Konfirmandlejr 2.-4. marts i Simmerbølle. Pastor Lyrstrand underviste om fest-måltidet i kirken: den hellige nadver. 8 konfirmander deltog.

Konfirmationer: Løsning 22. april, Louise Jensen, Thea Jensen og Ester Strand. Århus 24. maj, Filip Nex.

UNGDOMSLEJR

23.-25. marts på Trandholmhus ved Klovborg. Tema: "I Guds billede - skabt som mand og kvinde" Tilmelding til Daniel Jensen, ChrX's vej 167 kld, 8270 Høbjerg. Telefon 86 11 69 95.

LUNGEN Nr.6/2001

Køb det på søndag i kirken eller læs det på www.vivit.dk/lungen

ÅRSMØDE 2001

Den evang.-luth. Frikirkens årsmøde afholdes 12.-13. maj i Løsning

Lørdag d. 12. maj

kl.13.30-18: Forhandlingsmøde
kl.18.00: Aftenbøn og aftensmad
kl.19.30: Ungdomsmøde

Søndag d. 13. maj

kl.10.30: Gudstjeneste
kl.12.30: Middag
kl.14.00: Festforedrag
kl.15.00: Kaffebord
kl.16.00: Afslutningsandagt
Møder i Spejderhuset, Lindvedvej,
Øster Snede. Gudstjeneste i kirken.

Alle er hjertelig velkommen!

LUTHERSK SOMMERFERIE

tirsdag 10. juli - søndag 15. juli på Hedemølle Efterskole.

**REDAKTIONEN ØNSKER ALLE LÆSERE GLÆDELIG PÅSKE I JESU NAVN!
HERREN ER OPSTÅET OG LEVER!**

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martins Menighed

Søndag 18. mar. kl. 10 læse

Søndag 25. mar. kl. 16.30 m. nadver

Søndag 1. apr. kl. 10

Palmesøndag 8. apr. 10 m. nadver

Skærtors. 12. april kl. 16.30 m.nadver

Langfredag 13. april kl. 10 liturgisk

Påske 15. april kl. 10 m.nadver *Tinglund*

2. påskedag 16. april kl. 10 sanggdst.

Søndag 22. apr. kl. 10 m. læsepr.

Søndag 29. apr. kl. 10 m.nadver

Søndag 6. maj kl. 16.30

Langeland, Lohals kirke

Søn. 18. marts kl.10.30 m.nadver *LGJ*

Søndag 25. marts kl. 10.30 m. nadver

Søndag 1. april kl. 16

Palmesøndag 8. april 15 "Skallen"

*Møllergade 99, Svendborg**

Skærtors. 12. april kl. 10.30 m.nadver

Langfredag 13. april ingen gdst.

Påskedag 15. april kl. 16 *Tinglund*

2. påskedag 16. april ingen gdst.

Søndag 22. april ingen

Søndag 29. april kl. 15 "Skallen" Svb.*

Søndag 6. maj kl. 10.30 m. nadver

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning lutherske Frikirke, Vinkelvej

Søndag 18. marts kl. 14 *Lyrstrand*

Søndag 25. marts kl. 10.30 *lejr.gtj. på*

Trandholmhus v.Klovborg Tinglund

Søndag 1. april kl. 10

Palmesøndag 8. april kl. 14

Skært. 12. april kl. 19 m.nadver *Tinglund*

Langfredag 13. april kl. 10

Påskedag 15. april kl. 14 m. nadver

2. påskedag 16. april kl. 10

Søndag 22.april kl. 10.10 konfirmation

Søndag 29. april kl. 10 m.nadver

Søndag 6. maj kl. 14

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14

Søn. 18. marts kl. 10 (9.20 nadver) *VL*

Søndag 25. marts kl. 16

Søndag 1. april kl. 16 m. nadver

Palmesøndag 8. april kl. 10

Skærtor.12. april kl.10 m.nadver *Tinglund*

Langfredag 13. april kl. 16

Påskedag 15. april kl. 10 m.nadver

2. påskedag 16. april kl. 16

Søn. 22. april kl. 10 m. nadver *Tinglund*

Søndag 29. april kl. 16

Søndag 6. maj kl. 10 (9.20 nadver)

Kalender
Kontakt

Ungdomslejr 23.-25. marts på Trandholdhus v. Klovborg

Årsmøde 12.-13. maj i Løsning og Øster Snede

Sommerlejr 10.-15. juli på Hedemølle Efterskole

Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660

Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Pastor Jais H. Tinglund. Kirkegårdsvej 3, 9640 Farsø. Tlf. 9863 1905

Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk